

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Prelungirea transacției.

Sibiu, 28 Februarie n.

Ne aducem bine aminte, cu ce mari greutate s'a putut face ultima prelungire a învoelii economice dintre Ungaria și Austria, și cum guvernul coaliției de atunci, în deosebi ministrul de comerț Kossuth Ferencz, căuta să liniștească opinia publică maghiară și să o asigure, că aceasta e ultima prelungire a învoelii, de astădată legată în formă de contract, care peste zece ani espiră și națiunea maghiară își primește atunci independența economică, statul ungar poate să se desfacă din comunitatea economică-vamală, în care se află cu Austria.

Aceasta espirare a contractului cu Austria ar fi să se ivească la finea anului 1917; dar vedem, cum ministrii austriaci sunt acuși-acuși în Budapesta, și ai noștri foarte de mulțori în Viena, unde se consultă de pe acum, deci cu mult înainte de vreme, asupra modalităților prelungirii de nou a învoelii economice dintre Austria și Ungaria.

Va să zică, cu toate că are garantat dreptul de a se putea desface din tovarășia cu Austria, statul nostru ungar totuși nu va beneficia de acest drept, ci va rămânea și pe mai departe în comunitate economică cu Austria, și va prelungi transacția, nu pe zece ani, cum era obiceiul până acum, ci probabil că pe vreme mai lungă, cel puțin însă pe douăzeci și cinci de ani.

Nu se știe în ce direcțiune decurg pertractările dintre guvernul nostru ungar și cel din Austria, și nici aceea, că pertractările în ce stadiu se află, pentru că ele decurg în cel mai mare secret și nimica n'a străbătut

despre ele, nici în presa din Austria, nici în ziarele mari din Budapesta; se știe însă totuși atâta, că intențiunea e, ca de astădată transacția să se lege pe durată mai lungă, nu pe zece ani numai, ca până acum.

Dar tocmai aci reșede importanța chestiei. Invoeala economică-vamală dintre Austria și Ungaria, legată iarăși numai pe zece ani, ca până acum, ar forma pedecă mare în calea realizării unui plan mai mare, unei dorințe mult discutate în Germania, și acceptată din toată inima de Germanii din Austria, anume, în calea străngerii legăturilor între Germania și Austro-Ungaria, dacă nu se va putea și pe terenul politic și militar, cel puțin pe terenul economic, prin legarea unei uniuni vamale, în care apoi să între, dacă se va putea, și statele din Balcani, amice puterilor centrale.*)

E vorba deci, ca aliatele de azi, puterile centrale, cari luptă acum ca un singur corp puternic în contra tuturor dușmanilor lor, cari le-au împresurat din toate părțile, să formeze și după războiul tot un singur corp puternic economic, pentru a putea purta lupta, nu numai cu succes, ci cu prospecte sigure de învingere, și pe terenul economic, în contra multilor lor dușmani, cari sigur că vor trece războiul pe acest teren.

Privită din punctul acesta de vedere, chestia prelungirii învoelii economice-vamale dintre Austria și Ungaria înceată deci de a mai fi o chestie internă a monarhiei noastre, ci ea privește acum și imperiul german, care, cum am spus, numai în acel cas ar putea intra în legături mai strânse cu monarhia noastră în cele economice, dacă se regulează întâi rapor-

*) Deputatul din camera imperială germană Naumann a scris o carte foarte interesantă în chestia aceasta, sub titlul «Mittel-Europa» (Europa centrală). Vom reveni asupra ei.

turile economice-vamale dintre Austria și Ungaria și se pun pe astfel de baze, ca pe o vreme oarecare, — cu cât mai lungă, cu atât mai bine, — să fie deschisă posibilitatea ivirii crizelor atât de păgubitoare din trecut în chestia transacției. Comunitatea economică dintre Austria și Ungaria trebuie deci regulată și asigurată astfel, ca pe urma ei să se poată lega și contractul de alianță economică cu Germania.

Vor fi scoase sigur și de astădată îngrijorări, temeri, susceptibilități la suprafață din partea celor ce doresc să ducă țara noastră la independența economică, dar necesitățile economice și financiare ale statului nostru sunt cu mult mai mari, decât să nu se poată trece cu vederea peste toate celelalte. Și credem, că se va trece; credem, că cei dela conducerea țării, cari au dat probe destule în zilele acestea grele despre o rară înțelepciune întru diriguirea destinelor patriei noastre, vor înțelege situația și în punctul acesta, și vor căuta să asigure pe seama țării toate favorurile posibile economice. Vor înțelege, că o alianță economică cu Germania ne scapă de primejdia de a sta cumva cu totul izolați în aceste zile grele, și în zilele tot grele cari au să urmeze, în cele economice-comerciale, avizați numai la puterile proprii, și de aceea vor căuta să lege noua învoeală cu Austria astfel, ca ea să poată fi acceptată și de Germania, ca bază a legării unei uniuni vamale între Germania și Austro-Ungaria. Peste câteva săptămâni se va ști pozitiv, dacă a putut să străbată și să iasă învingător punctul acesta corect de vedere, ori nu; dar convingerea noastră e, că răspunsul pe care-l vor da rezultatele pertractărilor ce decurg între cele două guverne ale monarhiei

austro-ungare, la o eventuală astfel de întrebare, nu poate să fie decât numai — afirmativ.

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui.

(Urmare.)

Dar să nu prevenim întâmplările. Mii și mii au ieșit și vestea sfințeniei, săturarea de lume și teama de lucru a atras după ei cu miile. Pentru viața monahală au fost multe motive, mai ales dela așezarea bisericești creștine de stat, de când nu mai era așteptată cu martiriu însufletirea adevărată ori simulată. Deja pe la mijlocul veacului al IV-lea era pistriță societatea în singurătate. Unii de aceea au ieșit, pentru că de fapt să se pocăiască și să devină sfinți. Alții, spre a fi considerați de sfinți. Unii au încunjurat societatea și păcatele ei, alții *cariera* și munca împreunate cu ea. Unii au avut inimă naivă și voință neînfrântă, alții erau bolnavi de sgomotul vieții. Aceștia se năzuiau aici, în viață, să sporească în cunoaștere și bucurie adevărată, pentru că la sinul plăcerilor tăcute, spirituale, să trăiască pentru «filozofie», aceia au avut voința să rămână acolo săraci cu trupul și cu duhul și-au despectat mintea trează și știința.

Ne-au rămas mărturisiri frapante; dar ele vorbesc mai răsunător despre ispitele lumii și de atacurile senzualității decât tânguirile despre egoismul inimii. Și astfel etica a aflat o aprofundare în raportul cu păcatele cugetului și răutatea inimii. Dar alătura de cel cu pocăința tainică încurând pășește adoratorul nedisciplinat. Avea lipsă nedisciplina de încă-

FOIȘOARĂ.

„Falimentul științei“.

De preotul Ioan Dandea.
(Urmare.)

În ce privesc ca atare chiar *numirile, expresiunile, doctrina creștină* învățată cumcă... «fiind Dumnezeu necuprinzibil pentru rațiunea omenească, este el tot-odată și neprimabil prin limba omenească și ne-nominabil, că nici unul din numele cele multe ce se ascriu lui Dumnezeu, nu *esprimă însași ființa lui Dumnezeu*, că noi nici nu suntem în stare a afla așa un nume, care ar desemna într'un mod corăspunzător însași ființa lui, și cumcă chiar din aceasta cauză are să se explice mulțimea numelor ce se dau lui Dumnezeu... nu este nici un nume, care ar cuprinde întreagă natura lui Dumnezeu și ar exprima-o pe deplin, zice Vasile cel Mare (Comoroșan, op. cit. II, pag. 45.)

Și nu e mirare; chiar în viața zilnică numirile nu cuprind faptul existent. «În realitate, deși *cuvintele* nu sunt față de noțiuni decât *niște semne, niște marce*, stabilite între oameni la început mai mult în mod instinctiv și pe urmă prin convențiune, totuși se poate zice, că prin ele noțiunile devin ca încorporate și capătă oarecum o existență senzibilă, reală». (Psihologia Empirică de Popescu, pag. 146 și 147). Pe

mine mă cheamă d. e. Ioan, dar acest nume în fond nu spune despre mine alta, decât că mă deosebesc de Petru și Pavel etc. și am același nume comun cu alți Ioani, dar despre ființa mea proprie nu spune nimic. Cu același drept m'ar putea chema Nicolae, Iosif etc. Țaranul numește fiecare odaie singuratică «*casă*», dar inteligența această numire o dă edificiului întreg, având acesta oricâte «case» (odăi) în interior. Dacă cuvântul ar cuprinde noțiunea între cuvinte, nu ar fi deosebiri; nu s'ar schimba înțelesul cuvintelor în decursul timpurilor; nu s'ar forma cuvinte nouă prin «eufemisme». Faptele *sunt sigur existente*; dar numirile sunt «semne și marce ale noțiunilor» ce reprezintă în cugetare acele fapte sigur existente. Dacă așa stă lucrul în sfera vieții zilnice și a *științelor exacte*, atunci natural, că nu poate fi ceva de contestat, dacă se află și în sfera teologiei astfel de cazuri. Faptele sigure au numiri necorăspunzătoare după logică și psihologie, dar se fac năzuințe spre formulări și numiri cât mai potrivite și mai precise.

Concluziunea la teza *ce e Dumnezeu, e: Probabilitatea existenței lui Dumnezeu și a însușirilor lui*, după cum le învăță doctrina creștină, inclinand acea probabilitate spre siguranță.

Acum ni se impune întrebarea cumcă: cunoștințele noastre despre Dumnezeu sunt *probabile sau sigure*? Adevărată e opiniunea: «Dacă cel ce se *îndoește* ar în-

drăzni să meargă până la capătul îndoeșilor lui, ar fi silit să *creadă*?»

Pentru a putea rezolva destul de bine aceasta teză mă voi încerca să dovedesc, că sunt mai multe probabilități decât se crede, de partea *credinței*, decât de partea *negării* (a *necredinței*); că a crede nu e chiar absurd de tot;... că e absurd să nu credem, deoarece necredința ne duce la dileme, din cari nu putem ieși, dileme cari sunt imposibilități....

Voi apela la tribunalul suprem al conștiinței, la imperativul categoric, pe care numai credința îl poate justifica. Dacă omul respinge autoritatea, aceasta o face fiindcă preferă raul în locul binelui și ca urmare caută să înlăture un martor care-l jignește.

Realitatea obiectelor credinței e mult mai probabilă ca nimicnicia lor; prin urmare nu e absurd să credem. Universul ori s'a făcut singur din întâmplare, ori a existat totdeauna, ori a fost creat de o ființă superioară lui, numită Dumnezeu. Probabilitatea e pentru Dumnezeu; *deci probabil Dumnezeu există*.

Dumnezeu... poate fi bun sau rău, milos sau crud, sfânt sau pervers... probabilitatea e de partea bunătații milii și sfințeniei... după glasul launtric al conștiinței cel puțin. Omul ajunge... în suferință și în disordine; ce se va întâmpla probabil? Ori Dumnezeu, înțelept, sfânt, milos îl va părăsi cu toate strigătele de desnadejde, ori va interveni direct spre a da mâna făpturii pierdute, cum ar întinde,

un tată fiului său căzut în fundul unei prăpăstii. Probabil, ca să nu zicem sigur, că Dumnezeu va face ca și tatăl acesta.... Când credem că Dumnezeu a intervenit în Isus Cristos spre a mântui pe cei păcătoși, credința n'are nimic absurd, ci are un caracter de probabilitate pe care nu-l are necredința.... Pentru cine se pătrunde bine de rolul de mijlocitor al lui Cristos între om și Dumnezeu, e mai probabilă credința creștină, că Isus e Dumnezeu om, decât a necredinței că e numai om. Isus ca reprezentant al lui Dumnezeu pe pământ, al unui Dumnezeu sfânt și bun, e cu mult mai probabil că va fi el sfânt și bun, decât crud și păcătos. În activitatea sa pământescă ori va întrebuița forța cu ajutorul mijloacelor materiale, ori prin mijloace pacinice respectând libertatea reală a fiecăruia, va ataca rădăcina răului ascunsă în inimă. Mijlocul al doilea l-a întrebuițat Cristos. Metoda ultimă pe care a urmat-o Cristos, e mult mai probabil ducătoare la scop. Deci nu-i absurd să credem ce ne spun Evangeliile despre această activitate a lui Cristos. După săvârșirea operii divine pe pământ, oare e mai probabil, că Cristos nu s'a mai interesat de opera sa, ori credința creștină, că Cristos și-a continuat opera prin acțiunea Duhului Sfânt e *mai probabilă*?

Mintea sănătoasă ne spune, că probabilitatea credinței e mai sigură și adevărată. Omul, care crede, e probabil mai aproape de adevăr, ca cel care nu crede».

tușare, contrastele pretindeau o organizație. Această organizație s'a format din bună vreme. Pustnicii s'au asociat spre o viață comună. Găsim două forme ale acesteia: colonii de eremiți și adevărate mănăstiri. Au creat reguli, cari în parte erau foarte stricte. Aceste reguli arată nu numai seriozitatea ascezei, ci și aceea, că au existat transgresiuni grosiere, cari au trebuit răsbunate. Pe lângă aceasta, cu locul și cu timpul în coloniile călugărești s'a născut un fanatism, ce întrecea ori-ce măsură.

Ne întâlnim deja de timpuriu cu fanatici, cari se asemănau cu derviișii berbanți, despre cari ne vorbesc încă și azi călătorii răsăritului. Dar în veacul al patrulea observăm deja și între adevărații monahi deosebirile cele mai de frunte. Ce e drept, legile fundamentale: viață exclusivă cu Dumnezeu, sărăcie și pudoare, la cari din partea călugărilor dela mănăstiri s'a mai adăugat și supunerea, sunt la toți aceleași. Inșă ce diferit s'au format acestea în realitate! Permiteți să fac amintire numai despre una! Unii, plini de mulțumire, că s'au eliberat de cultura învăscută, mincinoasă, desvălesc în singurătate ceea ce nicio dată n'au cunoscut — *natura*. Se învață cu ea, îi caută frumșele și o preamăresc. Avem dela călugări ai veacului al patrulea astfel de descrieri ale naturii, de cari rar a produs evul vechiu. Au voit să trăiască Dumnezeului lor, asemenea unor copii fericiți, în grădina lui. Au zărit în grădina pomul cunoștinții, — deja nu mai e interzis a i rupe fructele, — și astfel pentru ei singurătatea devine un raiu; nu e blăstăm în munca lor, căci cunoașterea aceea este fericire. Dar partea cealaltă a lor a înțeles altcum asceza. Nu numai cultura, dar și natura trebuie încunjurată, nu numai ordinea socială, dar chiar și omul. Trebuie să te desparți de tot ce ar putea da motiv la păcat, — și ce nu poate da ocaziune? — de orice bucurie, orice știință, orice nobleță omenescă. Ce a avut aceasta ca urmare? Unul a flămânzit, până ce a murit, celalalt a cutreerat jur-impregiurul, ca un animal al pustiului, al treilea s'a trântit în mocirla Nilului, lăsându-se chinuit de insecte, al patrulea, de jumătate gol, înfruntând vântul și furtuna, ani de-a rândul a stat pe un stâlp. Așa a trebuit chinuită și înfrântă carnea, așa au voit să scoată cu puterea la iveală pacea sufletului, privind spre Dumnezeu: a trăi curat și a tăcea.

«E absurd să nu credem, de oarece necredință ne duce la dileme, din cari nu putem eși, dileme cari sunt imposibilități». Am admis probabilitatea numai ca să dovedesc, că probabilitatea credinței e mai sigură, e mai vrednică de crezământ, decât probabilitatea necredinței; să dovedesc, că probabilitatea credinței e o treaptă sigură, pe care ne putem sui la siguranța adevăraților creștine: dela probabilitate până la siguranță e numai un pas.

Sufletul omenesc nici nu să mulțamește cu probabilități, lui îi trebuie siguranță. Și Descartes plecând dela *indoiială* ajunge la siguranța existenței proprii și a lui Dumnezeu. Dovezile existenței lui Dumnezeu duc la siguranță pe un om *nepreocupat*; tot la siguranță în adevărurile creștine, cari urmează din credința sigură despre Dumnezeu, ne duce critica filozofică și istorică. Mulți cu credința în Dumnezeu ca o ființă supremă s'ar împăca, mai ales că fiecare sistem filozofic se năzuiește să ajungă la o cauză a cauzelor, la o cauză suficientă. Așa că unii cugetători neagă că ar fi pe lume aștești, alții zic că sunt numai aștești practici, cari trăesc ca și când nu ar avea Dumnezeu; nu își bat de loc capul cu adevărurile religioase; aștești teoretici, cari să nu admită nimic în locul Dumnezeului creștin nici nu ar fi. Dar nu să pot împăca acești necredincioși cu persoana lui Isus Cristos. Doctrina creștină învață că în persoana istoric reală a lui Isus Cristos s'a întrupat «Cuvântul lui Dumnezeu»; Fiul Tatălui cereș, și persoana istorică Isus Cristos e Dumnezeu om, în înțelesul adevărat al cuvântului.

(Va urma).

Dar ei inșiși încă au fost siliți să facă mărturisirea, că simțirea păcii i-a cuprins numai rar și pe câteva minute. În locul ei însă au venit vedenii cumplite, cari s'au prefăcut în realitate concretă. Iar contemporanii primeau cu râvnă descrierile lor. Bătrâna lume se delecta întru abdicerea rafinată și visurile sălbatice ale monahilor cari locuiau în pustie. Cel puțin în închipuirea lor au voit să se delecteze cu aceea, la purtarea căruia lipsea curajul și voința. Foiletoniști îmbrăcați în haină călugărească au compus romane și romanele din păniile trăite și visate de ceice se pocăiau în taină. S'a pornit o specie extraordinară de specifică a artei: literatura frumoasă monahală, care a servit spre edificarea sufletească a multor veacuri.

A fost și aceasta unul din chipurile, cum cvita biserica de stat fațete acestui eroism cumplit, pe cari întrelăsarile ei (ale bisericii) neîncetat le deștepta din nou.

Care a fost pe pământ greco-creștin consecvență dintre cele două specii ale monahismului, amintite aici numai în conture generale? Care ideal a fost autentic între împrejurările date, istorico-religioase? Oare al monahilor cari se bucurau de natură și de Dumnezeu, cari în izolare tăcută au trăit lui Dumnezeu și cunoașterii lumii, ori apoi a eroilor ce se pocăiau? Nu e o goană ieftină după consecvență, dacă afirmăm: numai cel din urmă! Căci doar cu privire la cel dintâi trebuie atrasă atențiunea numai decât asupra raportului ce există între el și între idealul antic al filozofului. Aceasta însă nu e încă de ajuns: să ne așezăm în firul istoric. Așa a sunat opinia generală a veacului, că idealul suprem numai afară de lume și afară de orice carieră poate fi realizat: acest ideal rezidă în asceză. Această asceză, ce e drept, e un mijloc spre scop, dar totodată e și scop în sine; pentru că poartă în sine garanța, că cel ce se pocăiește ajunge să privească spre Dumnezeu, fiindcă se eliberează de orice contrast cu Dumnezeu de lume și de materie. Dacă aceste teze sunt drepte, atunci tot ce împedecă lupta până la extrem este imperfect; atunci nu numai cultura, dar trebuie dată la o parte natura, istoria și în sfârșit orice activitate morală, îndreptată spre scopuri, ca una ce e nedesăvârșită și turburătoare; atunci e vorba despre experimentul sublim, de a ne elibera de sub terenul naturii și al culturii, ba chiar și din lumea etică-socială, ca pe această cale să putem forma în noi inșine pe omul întru toate religios, pe adevăratul supra om.

Am ajuns cu aceasta la secretul dar și la păretele despărțitor, care deosebește concepția antică greacă de creștinism. Deja biserica universală avea astfel de viață religioasă ca cel mai suprem ideal, care conduce pe om deja aici pe pământ prin toate condițiile existenței sale, și așa-dar și prin condițiile istorice și sociale-etice. Cu aceasta biserica n'a voit să semnaleze, că aceste condiții sunt indiferente, ori și contrarul lor e tot așa de adevărat, nici pedeparte! Dar până acum creștinismul n'a știut să formeze viață nouă morală în formă de comunitate, iar măsurile etice ale lumii antice erau folosite în sine fără de folos, ori erau neafabile. A fost numai consecvent, dacă pentru aceasta oamenii mai serioși, cari totuși n'au fost reformatori, au simțit ca o paralizare ordinea etică în sălbătăcia ei, care în sine luată nu e mai bună decât condițiile elementare ale existenței omenesci. De aceea proiectează un astfel de ideal moral, care afirmative este pur religios, — mi-ar plăcea să zic «supramoral». Nu pe tărâmul ordinii sociale dată de

istorie și pe terenul activității vitale îndreptată moralicește spre scopuri, să ajungă religiuena creștină în posesiunea drepturilor sale adevărate, ci pe terenul negării oricărui lucru omenesc, adevă al ascezei de cel mai înalt grad. Astfel să se anticipeze participarea viitoare la natura divină. La așa înălțime se avântă și azi încă creștinismul grecesc, întrucât nu s'a împietrit ori nu s'a abătut în alte direcții sub influențe apusene, — nu ne putem lăpăda de simpatia noastră față de el, dacă luăm în considerare nivelul inferior al așa numitului moral creștin, asupra căruia voiește să se ridice, fiindcă altul nu-i vine în față, dar drumul avântului lui, precum duce spre infinit, așa și la nimicinie. Pentru că ce vedem? Pe de o parte biserica universală (lumească), care e supusă statului și s'a contopit până la indentitate cu statul, biserica lumească care în toată ființa ei este o instituție de cult și are cea mai mică înrăurire asupra vieții morale a membrilor ei și care deja nu mai are probleme de sine stătătoare. Pe cealaltă parte monahismul, care nu are scopuri istorice și astfel nici dezvoltare istorică. Acest monahism, abstrăgând dela unele mai nouă apariții, poate mai pline de nădejdea unui viitor, astăzi în esență e același, ca în vremea celor mai vechi împărați bizantini. Chiar și regulile esterne abia s'au schimbat. Nu s'au putut valida acei sfinți stâlpci ni duși la extremitate, — astfel de forme nu pot birui, — dar a biruit cauza lor și au obținut succes cu aceea, că încă tot asceza de cel mai înalt grad o țin de cea mai bună, și că numai rar s'a decis monahismul grecesc la muncă folositoare în serviciul bisericii și al omenimii. Călugării greci natural că sunt excepții onorabile, și astăzi, ca acum o mie de ani «trăiesc în meditație tăcută și ignoranță fericită».

(Va urma.)

Războiul.

La frontul răsăritean și la cel italian nu s'au ivit evenimente mai însemnate. La granițele basarabene de câteva zile nu s'a mai făcut nici o pușcătură. E liniște.

În Albania, la Durazzo, trupele italiene și trupele voluntare albaneze, cari s'au zălăturat lor, au fost zdrobite. Italienii au avut mii de morți și răniți, iar resturile trupelor lor au fugit în ruptul capului la mare, pentru a se imbarca în vasele de transport. Trupele noastre austro-ungare au ocupat orașul Durazzo. Mai au se cucerească Valona, apoi e curățită și Albania de dușmani.

Succesul Germanilor la frontul dela apus e cu mult mai mare decum se credea la început. Au spart frontul Francezilor, au ocupat mai multe localități și au atacat cu succes splendid fortăreața puternică Verdun, al cărei prim fort a fost luat cu asalt de Nemți. Cu ocaziunea spargerei frontului 15.000 de Francezi au fost făcuți prizonieri. Până în momentele în cari scriem aceste șire poateră a căzut Verdunul de tot în mâinile Nemților, deschizându-le drumul spre — Paris.

Dieta ungară. Terminându-și dieta din Budapesta lucrările, pentru a căror rezolvare a fost convocată în sesiune de războiu, astăzi, Luni, își ține ultima ședință și sesiunea va fi încheiată. În luna Aprilie apoi dieta va fi convocată de nou, în nouă sesiune de războiu, pentru a vota budgetul anului curent, eventual indemnizare pe șase luni.

Casa magnaților a ținut Vineri ședință, înainte de amiază și după amiază, până târziu seara, și a votat toate proiectele de lege votate din partea dietei. Înainte de a se intra în ordinea de zi, presi-

dentul, baronul *Samuel Josika*, a parentat în cuvinte foarte frumoase și elogioase pe adormitul în Domnul, Arhiepiscopul și Mitropolitul *Ioan Meșianu*, fost membru al casei magnaților în curs de aproape 41 de ani.

Deschiderea dumei rusești.

Pentru a patraoară, decând s'a început războiul, s'a întrunit în sesiune duma rusească, zilele trecute, și pentru a patraoară și-o espus Sasonov, ministrul de externe ruse, vederile asupra politicii esterne. A rostit o vorbire mai lungă, plină de neadevăruri, al căror început îl formează falsă afirmare, că Rusia nu poartă vina pentru acest groaznic războiu, care e o crimă față de omenime, ci vina o poartă Germania. Iși poate închipui cetitorul, cari sunt apoi celelalte «adevăruri», cuprinse în vorbirea lui Sasonov. A vorbit în dumă și noul ministru-president rusesc, espunându-și programul de muncă, și alți miniștri de resort. Importanța deschiderii acestei sesiuni a dumei reșede de altcum în faptul, că la deschidere a fost de față și țarul Nicolae, care a rostit o vorbire patriotică la adresa deputaților, și presidentul camerei i-a răspuns, tot în spirit patriotic.

Condolențe

trimise din prilejul morții Mitropolitului nostru Ioan Meșianu.

La preaveneratul consistor arhiepiscopozan au mai sosit următoarele adrese și scrisori de condolență, din prilejul morții prea vrednicului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu.

Ungvár, 10 Februarie. Primească preaveneratul consistor sincera expresie a condolenței mele, pentru pierderea cauzată prin moartea iubitului arhiepiscop, Ioan Meșianu, consilier intim, Arhiepiscop și Mitropolit. Cu distinsă stimă, *Papp Antal*, Episcop de Muncaci.

Făgăraș, 15 Februarie. Comisiunea administrativă a comitatului Făgăraș a luat în ședință ținută în 12 l. c. cu adânci regretate la cunoștința comunicarea făcută de presidentul comisiunii despre tristul eveniment, că Escelența Sa, înaltpreasfințitul domn Ioan Meșianu, Arhiepiscop și Mitropolit gr. ort. în Sibiu, consilier intim al gloriosului domnitor, Împăratului și Regelui nostru, — a adormit în Domnul, în 3 a lunei curente. La doliul pricinuit de pierderea grea, bisericii gr. ort. și patriei, prin moartea fericitului Arhiepiscop, ia parte și comitatul Făgărașului, de care, ca de locul seu natal, fericitul a fost legat cu legături mai strânse. În numele comisiunii administrative a comitatului Făgăraș exprim deci cu stimă în fața veneratului consistor sincera condolență a comisiunii administrative a comitatului Făgăraș, votată unanim și cu adâncă consternare. Comitatul va păstra pentru totdeauna cu pioasă recunoștință memoria marelui seu fiu. Primiți etc. *Szélly Lószef*, comite suprem, president.

Viena 14 Februarie. Invrednicit de preabinevoitoarea comunicare despre dureroasa pierdere ce o îndură sfânta mitropolie de acolo prin reposarea în Domnul a mult meritatului și deci și mult regretatului ei cap, a Escelenței Sale, înaltpreasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, vă rog respectuos se primiți călduroasa mea condolență, precum și asigurarea, că noi, membrii bisericii bucovinene, participăm cu toată inima, pe cât la bucuriile, pe atât și la întristările bisericii surori, și păstrăm și vom păstra totdeauna împreună cu ea adormitului ei cap o veneratoare și pioasă amintire. Dumnezeu să'l primească întru fericirea sa vecinică, ear pe Domniile Voastre să vă mângăie, dând fericitului în Domnul un urmaș după doririle și spre mărirea sfintei biserici surori. *Eusebiu Popovici*, Arhimandrit consistorial ad personam.

Cernăuți, 10 Februarie. Profesorul *Dr. Stefan Saghin* exprimă preavenerabilului consistor cea mai adâncă condolență la adormirea în Domnul a binemeritatului și distinsului Arhiepiscop și Mitropolit al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania Ioan Meșianu. Asociindu-mă la doliul comun, implor dela atotînduratul Dumnezeu, ca se reverse balsamul mângăerii asupra bisericii și poporului greu încercat.

Făgăraș, 24 Februarie. Representanța municipală a comitatului Făgăraș, în congregația extraordinară, ținută astăzi, cu adâncă consternare s'a ocupat cu meritele Arhiepiscopului și Mitropolitului Ioan Meșianu, espuse de presidentul congregației în cuvinte călduroase și pline de adânci regretate, și exprimându-și în unanimitate sentimentele adânci condolențe, a decis, ca din prilejul ireparabilei pierderi, care a atins viața noastră publică, biserica gr. ort. și consistorul arhiepiscopozan gr. ort. din Sibiu, se asigure preaveneratul consistor

de sincerile sale condolențe. Széll Izsef, comite suprem.

Și-a mai exprimat condolența, prin conclud. protocolar, comunitatea israelită ortodoxă autonomă din Sibiu, regretând pierderea mare a bisericii și a patriei, apoi au condolat de pe câmpul de luptă: maiorul Lothar Fleischer, căpitanul Nicolae Ciucian, locotenentul Vasile Barbu, stegarul Aron Petrușiu și preotul militar Traian Petrișor, iar o adresă mai lungă au trimis credincioșii gr. ort. din comuna Dragomirești.

La consistorul mitropolitan a mai sosit condolență dela consistorul eparhial gr. ort. sârbesc din Timișoara, dela protopresbiterul Vasile Beleş din Arad, și dela inginerul Paul Rozvan, tot din Arad.

Din Săbeșul-săsesc.

Înmormântarea locotenentului Enea Median.

Nesfârșit e numărul jertfelor aduse de neamul nostru întru apărarea patriei și tronului. Zeci de mii au sângerat pe câmpul de onoare, aducând primul cel mai scump pe altarul patriei și sute de mii e numărul celor ce stau gata la hotare și în afară de ele, făcând stavilă puternică din trupurile lor în contra puiului de dușmani. Scriitorășii din redacțiile ziarelor mai mult sau mai puțin semite, cari în vremuri de pace picurau otrava intoleranței în sufletul cetitorilor lor împotriva poporului nostru, stau acum uluiți, văzând cum se spulberă toate răufăciunile lor egiri pătimăse de odinioară, în fața strălucitelor fapte vitejești ale poporului, din a cărui băjocorie își făceau adesea titlu de glorie și patriotism.

Dar acest răbduriu popor, — ale căruia virtuți militare au fost recunoscute din străvechi vremuri și pentru cari virtuți și aptitudini vitejești a fost încredințat de înțelepții domnitori după vreme cu paza și apărarea hotarelor țării, — își dovedește și acum, ca și în trecut, nu prin columnarea altora, ci prin fapte vitejești și prin jertfărea vieții, patriotismul său luat.

Unul dintre eroii acestui neam viteaz a fost și mult regretatul locotenent Enea Median, ale cărui osămintă, exhumate și aduse acasă din dragostea neconsolatului său tată, a vrednicului protopresbiter Sergiu Median, au fost așezate luni, în 21 Februarie, n. spre vecinică odihnă în cimiterul bisericii ortodoxe române din Sebeșul săsesc.

Deși viața lui, după numărul anilor, — abia 26, a fost scurtă, prin bogăția faptelor săvârșite, ne îndreptăția la cele mai frumoase speranțe. Nu a fost mișcare culturală, unde să nu-l fi auzit sfătuiră poporul cu graiul său potolit și de o rară blandete, cum să-și ohivernisească mai bine egonișeala strânsă cu atâta sudoare. Conștient și, prevenitor și gata în todeauna pentru acțiuni de interes obște, a fost stimat și iubit de toți cunoscuții. Pentru frumoasele lui însușiri, direcțiunea băncii Agricole din Sebeș l-a ales secretar al său, în care calitate a desvolat o activitate rodnică, stăruint cu zel și în comunele din jur pentru înființarea de însușiri de tot felul.

În mijlocul acestei întreprinderi munci prodigioase și după o fericită căsătorie de abia 2 luni, la glasul de chemare al țării aleargă sub drapel, luptând dela începutul campaniei în rând pe toate fronturile cu un eroism rar și vulnerat pe frontul sârbesc, întors mai apoi din îndârjite lupte din Carpați cu o boală reumatică, și pentru tinuta vitejăscă avansat la rangul de sublocotenent; abia restabilit pleacă pe frontul galițian, unde avansat ca locotenent sfârșește în 3 Noembrie 1915 ca erou, cu mulți alți viteji apărători ai țării.

Nemângâiatul său tată nu și-a aflat liniștea, până ce nu l-a adus la locul unde eroicul său fiu a văzut lumina zilei, unde apoi cu toată pompa convenită unui erou și însoțit de regretele unanime și de nenumărații prieteni, rudeni și cunoscuți din Sebeș și jur, intelectuali și popor, între cari am observat și mulți străini, în frunte cu mult grațioasă cruce simplă, de pe mormântul dela *Rosokovits*, a fost petrecut dela gară în biserică, unde s'a ținut serviciul pogrebaniei, săvârșit de preoții Dr. S. Stanca, V. Mateiu și I. Lașită. Răspunsurile le-a dat corul de țărani bine instruit de inv. N. Luculeț din Sebeș.

Terminat serviciul, par. local Dr. Stanca parentează pe erou în frumoase cuvinte duioase, cari au stors lacrimi din ochii numerosului public de față, fiind apoi rămășițele pământiești ale viteazului tinăr așezate în cripta familială spre vecinică odihnă.

Mult încercatul tată și îndurerată soție, frații și rudeniile, așteptându-se în constatarea din potrivitele cuvinte ale pănegirului, că fiul și iubitul vostru răposat, deși mort trupește, — s'a întors ca un erou acesă și că din sârgele curs și viața jertfită de el și de mulțimea bravilor noștri

fi, va răsări și pentru neamul nostru mult oftata reintregire a drepturilor ce se cuvin poporului, care cu atâta vitejie, jertfăre de sine și demnitate și-a apărât țara și glia strămoșască.

NOUTĂȚI.

Transportarea cadavrelor, ministrul ungar de interne a publicat o circulară privitoare la exhumarea și transportarea cadavrelor de oșteși căzuți în război. Circulara constată, că unele întreprinderi funebre au încasat sume enorme pentru serviciul acesta. De aceea pe viitor se oprește fixarea de preturi prea urcate pentru exhumare și transportare. Abaterile se pedepsesc cu închisoare până la 15 zile și amendă până la 200 coroane. Se ține de competența judecătorilor a stabili faptul urecării disproporționate a preturilor.

Contele Meran, guvernatorul Bucovinei, a fost distins din partea Maiestății Sale, Monarhului nostru, cu marea cruce a ordinului Francisc Iosif, drept recunoștință pentru îngrijirea dată Bucovinei în zilele grele prin cari a trecut, căntând și micșoreze groaza, se delătura lipsurile și se aline durerile populației de acolo.

Numire. Șef al regimentului de infanterie nr. 46 este numit baronul *Hasai*, ministrul ungar pentru apărarea țării. Garnizona regimentului este acum Brașovul.

Repausul de Duminecă. Primit spre publicare avizul poliției orașenești din loc, că dispoziția ministrului pe comerț, referitoare la suspendarea repausului de Duminecă pentru comercianți și industriași, a fost scoasă din vigoare, și că în viitor repausul de Duminecă are să fie observat și respectat cu toată rigura. Contravenienții vor fi pedepsiți cu asprime.

† **Emil Maximilian,** absolvent de teologie și al Academiei de belle-arte din München, fiul preotului Iosif Maximilian din Brașovul-vechiu a decedat, în urma unei boli contractate la miliție. — Joi în 24 Februarie n. în Brașov, în etate de 28 ani, și a fost înmormântat Sâmbătă, în 26 Februarie n. în cimiterul gr.-ort. din Brașovul vechiu. Odihnească în pace!

Îndreptare. În textul circularului consistorial, publicat în numărul trecut, s'a strecurat o greșală, pe care ne grăbim a o îndrepta. Pe pagina a doua, coloana primă, *„Iarul 5 de sus în jos sună corect astfel: „Ianuarie: atunci numai exclusiv aceasta servește de basă” etc. Să se intercaleze deci și cuvintele „exclusiv aceasta”, remase din greșală neculose.*

Bancă austro-ungară în Muntenegru. Din Cetinje și Activari se vestește, că sindicatul unei bănci ungare și al unei bănci austriace va înființa acolo o expoziție în afaceri de bani pentru Muntenegru, precum și în daraveri de import.

Alte tunuri găsite la Ivangorod. Un ziar din Cracovia află următoarele: Rușii, în grabnica retragere dela Ivangorod, au săpat în apropierea fortăreței un mormânt uriaș, d'asupra au ridicat o movilă și în vârf au implantat câteva cruci, care arătau nume de soldați căzuți adică în război. În zilele trecute comanda noastră militară a deschis movila și în locul cadavrelor a găsit o mulțime de arme și alt material de război. S'a scos la lumină din „mormânt” patrușpezece tunuri de mare calibru, cu munițiunea trebuincioasă, numeroase puști, patrone și sarmă de îngrădit, cât încapă în două vagoane.

Distracția soldaților. Mai multe cinematografe funcționează în armata lui Böhmer-Ermolli, făcând distracție soldaților și bolnavilor.

Cutremure de pământ. Ușoare cutremure de pământ se mai resimt atât în Sibiu, cât și în ținutul Oltului, precum și în unele părți ale României.

Ocupare definitivă? În Atena se vorbește, că consulul englez dela Salonic a sfătuit pe grecii refugiați acolo să ceară cetățenia engleză. Se crede, că Anglia voiește să se-statorească definitiv în Salonic.

Caută ocupație o domnișoară română, într-o familie mai mare, unde poate săvârși tot felul de lucru de mână, pricepându-se și la cusutul cu mașina și poate instrui și copii în limba maghiară, pe care o posedă. Informațiuni mai amănunțite da preotul Moise Flitter din Sârpatak, poșta ultimă Segesvár.

Revocat. Atașatul militar rus dela București, care a raportat fals guvernului său despre situația și opiniunea publică a României, a fost revocat.

Și la Berlin. Dl. Nicu Filipescu a declarat unui ziarist rus, că după călătoria sa de studiu la Petrograd, Londra și Paris va merge și la Berlin, în scop să se convingă în persoană despre raporturile de forță ale statelor beligerante.

Greu bolnav. Din Teresopol se anunță, că atentatorul *Princip* dela Sarajevo este greu bolnav de oțică. Ucigașul se simte foarte slab și zace în spital. Când i s'a spus, că regele Petru a părăsit Serbia și că țara lui este ocupată de trupele noastre, s'a intristat cu desăvârșire. Acum înțelege tot mai mult marea păcat ce a comis. L-a sguđuit cu totul și moartea complicelui său Ciabrinovici.

Iridentești bătuți. Mai mulți tineri italieni din Triest se preumblau pe o stradă a Florenței și cântau și lărmaiau despre anexarea Triestului la Italia, înjurând firește monarhia austro-ungară. Cetățenii florentini însă în loc să se însuflească de purtarea tinerilor de mare speranță, au pus mâna pe bastoane și i-au bătut stranic. Carabinieri înarmați cu revolvere, după o luptă înversunată, în care s'au descărcat câteva focuri, au arestat mai mulți demonstranți și au restabilit ordinea. Iridenteștii din Florența, în număr de câteva sute, sânt după cele întâmplate foarte neliniștiți.

De imitat. Gmnaziul superior de stat al Sibiului dorește să nemurească numele tuturor foștilor săi elevi, cari au participat la războiul actual, cari au primit distincțiuni, au fost răniți, sau au căzut. Direcțiunea roagă familiile interesate, să binevoiască a-i comunica datele necesare în acest scop.

Bonuri pentru cartofi. În Dresda s'au introdus bonuri pentru cartofi. O persoană primește trei chlograme de cartofi pe săptămână.

Despre Turcia. În lungile sale războaie, imperiul otoman a pierdut multe provincii. Totuși împărăția aceasta este și astăzi, ca mărime, destul de impunătoare, și se compune din următoarele părți: *Tracia* sau partea europeană (26 mii kilometri pătrați), *Azia mică*, *Armenia*, *Siria*, *Palestina*, *Mesopotamia* și *Arabia turcească*. Teritoriul Turciei este aproape de trei ori mai mare decât Austria și Ungaria. Dacă nouă generație turcească va izbuti să deștepte puterile fizice și morale amorteite ale poporului din întinsa împărăție, orientul ar dobândi în scurtă vreme altă față, și Europa n'ar mai putea vorbi de „omul bolnav”.

Împotriva unui deputat și profesor. Este știut, că profesorul ceh *Masarik* s'a refugiat în Anglia, ca mare aderent al împărăției italiene. Acum se anunță din orașul boem *Walachisch-Meserits*, că într-o ședință a consiliului comunal s'a votat în unanimitate o desaprobară și înfierare a purtării foștilui deputat și profesor, care a fost sters și din sirul cetățenilor de onoare dela *Walachisch-Meserits*.

Consumatorii de cocaină. În timpul nou încep a se spori cazurile, când tribunalele engleze pedepsesc persoane, care au luat obiectul de a vinde soldaților cocaină. Cu deosebire canadienilor le place otrava aceasta. La noi, cum se știe, cocaina se întrebuintează ca anestezic local în medicina dentară și oculară. Oamenii, cari se tochiă pămînt de a consuma substanța aceasta, sânt de o mie de ori mai primejduiți, decât alcoolicii și morfingii. Patria pătimășilor de cocaină este America. Așa o patra parte dintr-o sută a cocainei, importate în lumea nouă, ajunge în mâinile medicilor; restul se poate cumpăra în drogherii și în prăvălii. Jertfele cocainei spun, că după fiecare gustare se simt „ca în rai”, după care urmează în curând o decădere ca „de moarte”. Când s'a redus vânzarea opiumului în India, locul său l-a luat cocaina; astfel guvernul s'a văzut necesitat să împedecă importul, deoarece oamenii cocainiști se prăpădeau în mai puțin de trei luni. Cocaina se extrage din frunzele arborului *coca* din America sudică.

Bioscopul-Apollo. Luni și Marti în 28 și 29 Februarie n. se va reprezenta: Cel mai grandios filmal vremurilor, producțiunea cea mai minunată a iscusinței omenești: *Moartea ca Jock y Refugiul* d'n cursa unui brav italian, dramă artistică în 6 acte. Acțiunea de senzație a acestui film grandios răpește atențiunea privitorului în decursul celor șase acte în astfel de mod, încât acesta ar privi ultimul act deja obosit, dacă regisorul filmului nu ar fi păstrat a-nume, pentru scenele din urmă, punctele cele mai interesante.

Teatru.

(x) **Farsa cu muzică în patru tablouri** *Ca odată în Mai*, — o numire ad libitum, — s'a jucat întreaga oră Sâmbătă și a doua oră aseară Duminecă.

Deși lucrată de patru autori, doi pentru text, doi pentru muzică, succesul piesei este abea mediocru.

Povestea se învârtește în jurul unui proces de moștenire între mai mulți berlinezi. Și pricinășii fiind oameni îndărătnici, afacerea se trîgănează o jumătate de secol. Farsa, prin urmare, se întinde binisor până la ora unsprezece din noapte.

În acest restimp se găsește ocazii prea de ajuns, să dispară întreaga generație ce apăruse în primul tablou, — cu excepția unei singure persoane, pe care domniile autori sânt nevoiți să o boteze cu numele vestitului patriarh *Metusalem*.

Unele glume bune, cântece, cuplete și dansuri, înfășate în costume excentrice, au provocat nu puțină veselie.

Negreșit a contribuit la aceasta mai ales figura și jocul dlor *Asper* ca parvenit, și *Redl* plin de haz, ca *Metusalem* metamorfozat de patru ori. Foarte nimerite roluri au avut damele: *Ritter*, *Fischer*, *Kandl*, *Weibert*, și în deosebi doamna *Losa* ca blondă și sprintenă fetiță și pe urmă ca albă și venerabilă bunică, ale cărei gândiri se întorc cu duioșie la vremea de altă dată.

Luni, în 28 Februarie, se dă earăș opereta *Regina cinematografului*.

Marti, în 29 Februarie: *Femeea enigmatică*, comedie în 3 acte de Robert Reiter. Beneficiul doamnei *Vally Lossa*.

Mercuri, în 1 Martie: *Voivodul țiganelor*, operetă de I. Strauss. Va cânta prima dată artista *Aca Barbu*.

Economie.

Stărpirea insectelor stricăcioase.

Conform orândueilor din art. de lege 12 din 1894 despre agricultură și despre poliția de câmp, aducem spre știre tuturora și spre întocmai urmare, că fiecare proprietar de pământ este îndatorat:

1. Să curățe înainte de a da pomii în muguri, dar cel mai târziu până la sfârșitul lui Martie, de omidele stricăcioase. Să decă de cuibarele lor și de ouăle de fluturi, toți pomii și tufișele din intravilane, din vii, din grădinile de pomi și de verdeturi (zarzavaturi). Omidele, cuibarele și ouăle de fluturi, adunate au să se ardă și să se nimicească în mod potrivit; tot astfel se va urma și cu omidele stricăcioase, cari se vor ivi mai târziu și cu gândacii de Mai, care se ivesc în masse.

2. Să bage de seamă mereu-mereu la merii și altoii din grădini, din vii, din câmp și livezi și dacă află pe scoarța trunchiului, sau pe ramuri, *scame albe lămoase*, mai mari sau mai mici, va să zică astfel de semne, cari arată, că pe pom se găsește așa zisul *păduche de sânge*, despre acest lucru să înștiințeze fără zăbavă magistratul, adică pe mai marii poliției de câmp, ca să se poată lua îndată măsurile de stărpire.

3. Să stărpească toate cuibarele de vespă, ce le va găsi pe teritoriul său.

4. Să facă îndată arătare, dacă pe teritoriul orașului s'au ivit: musca columbace, gândacul de răsăduri, lăcusta marocană sau italiană, vermele de grâu, muștele de Hessa, rocoina și altele.

Ducerea la îndeplinire a acestor orânduei se controlează cu cea mai mare rigoare (strictetă) și băgându-se de seamă, că ele au fost nesocotite, stărpirea acestor insecte se va face din oficiu pe cheltueala proprietarilor cari vor mai fi și pedepsiți, în înțelesul §-lui 95, lit. k. al legii amintite, cu sume de bani până la 100 cor. sau cu închisoare corăspunzătoare.

În înțelesul orândueilor vicecomitelui din 28 Dec. 1916, Nr. 11711/906, proprietarii de pământ se îndatorează să stărpească fără amănare, dar cel mai târziu până la mijlocul lui Martie, omidele, și aceeași pentru cuvântul, că după părerea celor pricepuți omidele fac stricăciune încă de pe la sfârșitul lui Martie pomilor, și această stricăciune se răspândește atât de repede, încât numai cu îndepărtarea cuibarelor rămase pe pom nu se ajunge ținta dorită.

Punem la inima tuturor proprietarilor noștri de pretutindenea aceste orânduei. Sibiu, 23 Februarie 1916.

Comitetul central al Reuniunii rom. agricole sibiene.

Pant. Lucașa
president.

Victor Tordășianu
secretar.

Nr. 22/1916.

(21) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Godinești**, cu filiile **Brașeu** și **Petrești** — devenită vacantă prin pensionarea neputinciosului paroh **Alexandru Crișan** — se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasionate în coala B. pentru con-gruă.

Reflectanții să se prezinte în comună spre a se face cunoscuți poporului, iar cererile de concurs să le înainteze subsemnatului oficiu, observând prescripțiile Regulamentului pentru parohii și termenul pus.

Iliamureșană, 13/26 Ian. 1916.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al Iliciei.

Dr. Ioan Dobre
adm. protopresb.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruce; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte neazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în co-loure roșie și vânătă cu **20 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20%** rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletu-tești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

Orez (rizskása) și Cafea!!

Cu Orezul o pățirăm, că nu se mai află, deci acumă îi vine rândul și la Cafea, cu toate că am fost dat alarmă în această foaie.

Anglia ne împiedecă importul de Cafea și cu greu mai află, deci nu e mirare că în toată săptămâna se urcă prețul și că va trece de 10 cor. 1 Kgr. devenind Cafea o mâncare de lux.

Pe luna Martie ofer cu prețul de zi:

Nr. 10* Cafea Cuba fină 1 kgr. 7.80 = 8.80 K.
" 12 Cafea Cuba foarte fină 1 kgr. 8.20 = 9.20 K.
" 16 Cafea Cuba specialitate 1 kgr. 8.80 = 9.80 K.
" 21 Cafea Iava aurie 1 kgr. 8.60 = 9.60 K.
" 106 Cafea Mixtură Victoria 1 kgr. 8.80 = 9.80 K.

* Din Nr. 10 se va afla puțină deci. Reco-mand Nr. 12

1 kgr. Tea „Mixtură rusască” 20 coroane.

5 kilograme se expedază franco și vămulți prin rambursă poștală!

Aflând puțină Cafea și Tea, negustorilor și în România nu mai pot trimite. Grăbiți până ce mai află și rog a-i aviza și pe cunoscuți.

Cu toată stima se roagă de sprijin:

F. A. Degan,

comerciant de Cafea și Tea în Fiume.

(17) (Postafiock 163.) 4-10

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60

Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca. —50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu. —60

Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovăna n'a învățat și umblă la însurat, sau Vlăduțul mamei. —40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierile vieții. Partea I. Carierile economice, industriale și comerciale. —60

Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preainălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhi-episcop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavalier al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru me-rite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **13 cor.** scumpindu-se pielea. Revânzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vân-zare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evange-liști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Acceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile au-rite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Acceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele **Chagrin** pe ambele părți impri-mați evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Învierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Învierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru.

II.

Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruce
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhanghelul Mihail
" Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Mas-linilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
" Simeon
" Andreiu
Evangelistul Ioan
" Luca
" Marcu
" Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
" Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—	cor. foarte fi e
fine . . . "	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—	" fine.
simple . . . "	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60	" simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (ram). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinochea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orișicare fel de materii și de orișicare culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile